

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
19 päivänä helmikuuta 1998 *

Asiassa T-42/96,

Eyckeler & Malt AG, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Hilden (Saksa), edustajinaan asianajajat Dietrich Ehle ja Volker Schiller, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Lucius, 6 rue Michel Welter,

kantajana,

jota tukee **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta**, asiamiehenään alun perin Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Stephanie Ridley ja sittemmin samalta osastolta John Collins, avustajanaan barrister David Anderson, prosessiosoite Luxemburgissa Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission 20.12.1995 tekemän ja Saksan liittotasavallalle osoitetun päätöksen, asiakirja K(95) 3391 lopull., joka koskee hakemusta tuontitullien peruuttamiseksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit B. Vesterdorf ja R. M. Moura Ramos,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.11.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1, jäljempänä asetus N:o 1430/79) 13 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 7.10.1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3069/86 (EYVL L 286, s. 1, jäljempänä asetus N:o 3069/86) 1 artiklan 6 kohdalla, säädetään seuraavaa:

”Tuonti- tai vientitulli voidaan palauttaa tai peruuttaa erityistilanteessa — — johon on jouduttu, ilman että asianomainen olisi menetellyt vilpillisesti tai ilmeisen huolimattomasti.” *

* Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset tästä asetuksesta suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielisiä tekstejä.

- 2 Asetuksen N:o 1430/79 4 a, 6 a, 11 a ja 13 artiklan soveltamissääntöjen vahvistamisesta 12 päivänä joulukuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3799/86 (EYVL L 352, s. 19, jäljempänä asetus N:o 3799/86) 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettuna erityistilanteena ei sinänsä ole pidettävä sitä, että "tullietuuskohtelun myöntämiseksi vapaaseen liikkeeseen ilmoitetuille tavaroille on esitetty asiakirjoja, jotka myöhemmin todetaan vääriksi, väärennetyiksi tai kyseisen tullietuuskohtelun myöntämiseen kelpaamattomiksi, vaikka ne olisikin esitetty vilpittömässä mielessä". **
- 3 Tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettua tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1, jäljempänä asetus N:o 1697/79) 5 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla perimättä jälkikäteen tuonti- tai vientitullien määrää, jota ei ole kannettu toimivaltaisten viranomaisten tekemän sellaisen virheen vuoksi, jonka havaitsemista ei kohtuullisesti voida edellyttää maksuvelvolliselta, joka puolestaan on toiminut vilpittömässä mielessä ja noudattanut kaikkia voimassa olleita tulli-ilmoitustaan koskevia säännöksiä — — ." ***

- 4 Tullivelasta 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2144/87 (EYVL L 201, s. 15, jäljempänä asetus N:o 2144/87), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.1988 annetulla asetuksella (ETY) N:o 4108/88 (EYVL L 361, s. 2), 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että tuontitullivelka syntyy, kun

** Suomentettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

*** Suomentettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

tuontitullien alainen tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen yhteisön tullialueella. Saman asetuksen 3 artiklan a alakohdassa täsmennetään, että tämä velka syntyy silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ilmoituksen tavaransaattamisesta vapaaseen liikkeeseen.

- 5 Neuvosto antoi 12.10.1992 yhteisön tullikoodeksista asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1, jäljempänä tullikoodeksi), joka tuli voimaan 1.1.1994. Tullikoodexin 251 artiklan 1 kohdalla kumottiin muun muassa asetukset N:o 1430/79, N:o 1697/79 ja N:o 2144/87.

- 6 Tullikoodexin 239 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa — — tilanteissa, jotka — — johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen villilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja.”

- 7 Asetus N:o 3799/86 on kumottu tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2454/93) 913 artiklalla; asetus N:o 3799/86 kumottiin 1.1.1994 eli asetuksen N:o 2454/93 voimaantulopäivänä.

- 8 Asetuksen N:o 2454/93 907 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tapausta komiteassa tutkimaan kokoontuneista kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuvaa asiantuntijaryhmää kuultuaan komissio tekee päätöksen, jolla vahvistetaan joko se, että tutkittu erityistilanne oikeuttaa palautuksen tai peruutuksen myöntämiseen tai ettei se oikeuta siihen.

Päätös on tehtävä kuudessa kuukaudessa päivästä, jona komissio on vastaanottanut 905 artiklan 2 alakohdassa tarkoitetut asiakirjat. Jos komissio on joutunut pyytämään jäsenvaltiolta lisätietoja ratkaisun tekemiseksi, kuuden kuukauden määräaika on pidennettävä päivän, jona komissio on lähettänyt lisätietoja koskevan pyynnön, ja päivän, jona komissio on ne vastaanottanut, välillä kuluneen ajan verran.”

- 9 Saman asetuksen 904 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuontitulleja ei — — peruuteta, jos — — peruutushakemuksen tueksi esitetään tapauksen mukaan ainoastaan, että:

— —

- c) tullietuuskohtelun myöntämiseksi vapaaseen liikkeeseen ilmoitetuille tavaroille on esitetty asiakirjoja, jos ne myöhemmin todetaan vääriksi, väärennetyiksi tai kyseisen tullietuuskohtelun myöntämiseen kelpaamattomiksi, vaikka ne olisikin esitetty vilpittömässä mielessä.”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 10 Vuosina 1991 ja 1992 Argentiinasta peräisin olevan korkealaatuisen naudanlihan tuontiin yhteisen tullitariffin mukaisesti (ks. tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 [EYVL L 256, s. 1] ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset sovellettiin 20 prosentin tullia.

- 11 Tämän tullen lisäksi tuontiin sovellettiin tuontimaksua. Komissio vahvisti maksun suuruuden säännöllisesti naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24, sellaisena kuin se on muutettuna) 12 artiklan mukaisesti. Oikeudenkäynnin kohteena olevan tuonnin osalta maksun suuruus oli 10 Saksan markkaa kilogrammalta.

- 12 Yhteisöllä on vuodesta 1980 alkaen ollut tullitariffeja ja kauppaa koskevaan yleis-sopimukseen (GATT) perustuva velvoite antaa vuosittain lihantuojien käyttöön yhteisön tariffikiintiö, jonka osalta muun muassa Argentiinasta peräisin oleva naudanliha vapautetaan tuontimaksusta.

- 13 Näiden velvoitteiden mukaisesti neuvosto antoi vuoden 1991 osalta 20.12.1990 asetuksen N:o 3840/90 (EYVL L 367, s. 6) ja vuoden 1991 osalta 11.12.1991 asetuksen N:o 3668/91 (EYVL L 349, s. 3) yhteisön tariffikiintiön antamisesta tuojien käyttöön sellaisen korkealaatuisen naudanlihan (ns. Hilton Beef) osalta, joka on tuoretta, jäähdytettyä tai jäädytettyä ja kuuluu CN-koodeihin 0201 ja 0202, sekä sellaisten tuotteiden osalta, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0206 10 95 ja 0206 29 91,

(jäljempänä Hilton-naudanliha). Tämän kiintiön (jäljempänä Hilton-kiintiö) perusteella tuodusta lihasta oli maksettava ainoastaan yhteisen tullitariffin mukaista, 20 prosentin suuruista tullia (mainittujen asetusten 1 artiklan 2 kohta).

- 14 Mainittujen kahden vuoden osalta neuvosto antoi 25.7.1991 asetuksen N:o 2329/91 (EYVL L 214, s. 1) ja 28.4.1992 asetuksen N:o 1158/92 (EYVL L 122, s. 5), joilla se antoi lisäksi erillisen ja poikkeuksellisen tuontikiintiön tuojien käyttöön sellaisen korkealaatuisen naudanlihan osalta, joka on tuoretta, jäähdytettyä tai jäädytettyä ja kuuluu CN-koodeihin 0201 ja 0202, sekä sellaisten tuotteiden osalta, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0206 10 95 ja 0206 29 91. Näillä asetuksilla lisättiin määriä, joita oli mahdollista tuoda Hilton-kiintiön perusteella.
- 15 Samalle ajanjaksolle komissio on antanut 27.12.1990 asetuksen N:o 3884/90 neuvoston asetuksissa N:o 3840/90 ja N:o 3841/90 säädettyjen tuontijärjestelyjen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä naudanliha-alalla (EYVL L 367, s. 129) sekä 18.12.1991 asetuksen N:o 3743/91 neuvoston asetuksissa N:o 3668/91 ja N:o 3669/91 säädettyjen tuontijärjestelyjen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä naudanliha-alalla (EYVL L 352, s. 36) (jäljempänä täytäntöönpanoasetukset).
- 16 Hilton-kiintiön perusteella tietty määrä Argentiinasta peräisin olevaa Hilton-naudanlihaa oli siten mahdollista tuoda yhteisöön ilman tuontimaksua. Tuontimaksusta vapautuksen saaminen edellytti sitä, että tuonnin yhteydessä esitettiin vientimaan toimivaltaisen elimen antama aitoustodistus.
- 17 Vuoden 1991 loppuun saakka aitoustodistukset myönsi Argentiinassa Junta Nacional de Carnes. Vuodenvaihteessa 1991/1992 aitoustodistusten myöntäminen siirret-

tiin Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pescalle. Ainoastaan Argentiinan viranomaisten hyväksymät naudanlihan viejät saivat tällaisia aitoustodistuksia.

- 18 Saatuaan vuonna 1993 tietää, että aitoustodistuksia on saatettu väärentää, komissio aloitti yhteistyössä Argentiinan viranomaisten kanssa asiaa koskevan tutkimuksen.
- 19 Komission virkamiehet olivat useaan kertaan Argentiinassa tutkimassa asiaa yhdessä kansallisten virkamiesten kanssa.
- 20 Ensimmäinen virkamatka tapahtui 8.—19.11.1993. Tämän virkamatkan tulokset selvitettiin 24.11.1993 päivätysissä kertomuksessa (jäljempänä vuoden 1993 kertomus), jossa vahvistettiin lainvastaisuuksia havaitun.
- 21 Tämän kertomuksen mukaan Argentiinan viranomaiset olivat ihmetelleet, miksi näitä lainvastaisuuksia ei ollut havaittu tuotaessa Hilton-naudanlihaa yhteisöön. Kertomuksen 11 kohdassa todetaan seuraavaa: ”— — Argentiinan viranomaiset korostavat jo vuosia lähettäneensä komission asiaa hoitavaan yksikköön (pääosasto VI) jotakuinkin säännöllisesti luettelon kaikista [Hilton-naudanlihaa koskevista] aitoustodistuksista, jotka on myönnetty kymmenenä edeltävänä päivänä; luettelossa oli viitetietoina muun muassa argentiinalainen viejä, yhteisössä oleva vastaanottaja sekä tuotteiden brutto- ja nettopaino. Yhteyshenkilöidemme mukaan tällaisen luettelon perusteella olisi ollut helppoa vertailla näitä tietoja niihin tietoihin, jotka ilmenevät kyseistä tuotetta tuotaessa esitetyistä aitoustodistuksista, ja näin löytää ne aitoustodistukset, jotka eivät vastaa luettelon tietoja.”

- 22 Argentiinaan tehtiin toinen virkamatka 19.4.—6.5.1994. Tätä virkamatkaa koskevassa, 17.8.1994 päiväystä kertomuksesta (jäljempänä yhteenvetokertomus) todetaan, että vuosina 1991 ja 1992 oli esitetty yhteensä yli 460 väärennettyä argentiinalaista aitoustodistusta.
- 23 Kantaja on saksalainen yhtiö, joka on useita vuosia tuonut erityisesti Hilton-naudanlihaa Argentiinasta. Sen kaupallisia etuja hoiti Argentiinassa itsenäinen edustaja, Multiagrar Representaciones del Exterior (jäljempänä edustajayhtiö). Edustajayhtiön tehtävänä oli koota teurastamojen tarjouksia ja lähettää ne kantajalle. Kyseisenä aikana kantaja osti Hilton-naudanlihaa useilta argentiinalaisilta teurastamoilta, joista Manufactura de Carnes Vacunas oli yksi tärkeimmistä lihan toimittajista. Komission sittemmin tekemissä tutkimuksissa kävi kuitenkin ilmi, että suuri osa tämän yrityksen toimittaman lihan osalta esitetystä aitoustodistuksista oli väärennetty.
- 24 Kantajan saattaessa tuomansa naudanlihan vapaaseen liikkeeseen yhteisössä kantajalle myönnettiin aitoustodistuksen esittämistä vastaan käytössä olleen tariffikiintiön perusteella vapautus tuontimaksusta.
- 25 Sen jälkeen kun mainitut väärennökset oli havaittu, Saksan viranomaiset vaativat, että kantajan tulee jälkikäteen maksaa tuontimaksut. Kantajalle osoitettiin 7.3. ja 23.8.1994 välisenä aikana maksukehotuksia, joiden yhteismäärä oli 11 422 736,45 Saksan markkaa.
- 26 Tämän johdosta kantaja pyysi Saksan tulliviranomaisilta 1.3.1995 päivätyllä kirjeellä, että sen maksettavaksi määrätyt tuontitullit peruutettaisiin (jäljempänä peruutushakemus).

- 27 Tämä hakemus toimitettiin liittovaltion talousministeriöön. Tämä pyysi 25.6.1995 päivätyllä kirjeellä komissiota päättämään, olisiko tuontitullien peruuttamiseen syytä suostua asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan perusteella. Komissio vastaanotti tämän kirjeen 5.7.1995.
- 28 Kaikkia jäsenvaltioita edustavien asiantuntijoiden 2.10.1995 pitämässä kokouksessa käsiteltiin asetuksen N:o 2454/93 907 artiklan mukaisesti lausunnon antamista siitä, olisiko tuontitullien peruuttamiseen suostuttava. Koska jäljennöstä kantajan 1.3.1995 päiväystä hakemuksesta ei ollut lähetetty kaikille jäsenvaltioiden edustajille ennen tätä kokousta, asiaa käsiteltiin kokouksessa ainoastaan alustavasti. Sen vuoksi komissio pyysi asiantuntijaryhmän jäseniltä lopullista, kirjallista kantaa 25.10.1995 mennessä.
- 29 Komission 20.12.1995 tekemässä, Saksan liitotasavallalle osoitetussa päätöksessä katsottiin, että peruutushakemukseen ei ollut syytä suostua (jäljempänä riidanalainen päätös).

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 30 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.3.1996 toimittamallaan kirjelmällä nostanut kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista.
- 31 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 2.10.1996 väliintulohakemuksen, jossa se pyytää saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 9.12.1996 antamallaan määräyksellä.

- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 2.7.1997 tekemällä päätöksellä esittelevä tuomari määrättiin ensimmäiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi asia näin ollen annettiin.
- 33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on päättänyt esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on prosessinjohtotoimenpiteenä pyytänyt 13.10.1997 päivätyllä kirjeellä asianosaisia esittämään tiettyjä asiakirjoja sekä vastaamaan kirjallisesti tiettyihin kysymyksiin. Kantaja ja komissio vastasivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 29.10. ja 5.11.1997 toimittamillaan kirjelmillä.
- 34 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 26.11.1997 pidetyssä istunnossa.
- 35 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen;
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 36 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen;
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 37 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii väliintulijana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Pääasia

- 38 Kantaja vetoaa seuraaviin viiteen kanneperusteeseen: riidanalaisen päätöksen väärä oikeudellinen perusta, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen, tullikoodeksin 239 artiklan tai toissijaisesti asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan rikkominen, perusteluvelvollisuuden laiminlyönti ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään riidanalaisen päätöksen oikeudellista perustaa vääräksi

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 39 Kantaja katsoo, että komissio on virheellisesti perustanut riidanalaisen päätöksen asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaan. Oikeudellisen perustan olisi pitänyt olla tullikoodeksin 239 artikla.
- 40 Kantajan mukaan esillä olevassa asiassa ”kirjaaminen” eli toimenpide, jolla toimivaltaiset viranomaiset ovat laskeneet tuontitullien määrän, ajoittuu tullikoodeksin voimaantulon eli 1.1.1994 jälkeiseen aikaan, kun taas tullin kantamista koskevat lausunnot ajoittuvat vuoden 1994 marraskuuhun. Vasta tullikoodeksin voimaantulon jälkeen komission virkamiehet ja Saksan toimivaltaiset viranomaiset havaitsivat aitoustodistuksia väärennetyn, jolloin he ryhtyivät jälkikäteen perimään tuontitulleja.

- 41 Kantaja toteaa, että yhdistetyissä asioissa 212/80—217/80, Salumi ym., 12.11.1981 annetusta tuomiosta (Kok. 1981, s. 2735) ilmenee, että vireillä oleviin asioihin on sovellettava aineellisesti uusia säännöksiä, sikäli kuin tämä ilmenee uusien säännösten sanamuodosta ja tarkoituksesta. Kumotessaan asetuksen N:o 1430/79 yhteisön lainsäätäjä on kantajien mukaan halunnut, että ainoastaan tullikoodeksia sovelletaan 1.1.1994 lähtien sellaisiinkin sitä ennen tapahtuneisiin tosiseikkoihin, joiden osalta ei vielä ollut tehty päätöstä.
- 42 Kantaja huomauttaa, että sovellettavan normin valinta on merkityksellistä aineellisen oikeuden kannalta. Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa näet edellytetään ”erityistilannetta”, kun taas tullikoodeksin 239 artiklaa sovelletaan myös tilanteisiin, jotka johtuvat pelkästään ”olosuhteista”. Edellytykset tullin peruuttamiselle kohtuussyistä ovat siten väljentyneet asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti, jossa on katsottu, että kohtuusharkintaan perustuvan päätöksen edellytykset eivät saa olla liian ankaria.
- 43 Kantaja lisää, että 1.3.1995 päivätyssä peruutushakemuksessa se katsoi, että hakemukseen tuli soveltaa tullikoodeksin 239 artiklaa. Koska komissio ei ole tehnyt yhtään muodollisesti pätevää päätöstä asetuksen N:o 2454/93 907 artiklassa säädettyssä kuuden kuukauden määräajassa, Saksan toimivaltaiset viranomaiset olisivat kantajan mukaan voineet hyväksyä hakemuksen mainitun asetuksen 909 artiklan mukaisesti.
- 44 Komissio väittää, että asetuksen N:o 1430/79 13 artikla ei ollut voimassa asian kannalta merkityksellisenä aikana. Ratkaiseva ajankohta rajattaessa käsiteltävänä olevan säännöksen ajallista soveltamisalaa on kantajan mukaan hetki, jolloin alkupeäinen ”kirjaaminen” tapahtui (asetuksen N:o 1430/79 2 artikla ja tullikoodeksin 236 artikla).

- 45 Komissio toteaa, että koska tuonnin alkuperäinen kirjaaminen ajoittuu vuosiin 1991 ja 1992 eli aikaan ennen tullikoodeksin voimaantuloa, riidanalaisen päätöksen perustana on aiheellisesti käytetty asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 46 On riidatonta, että oikeudenkäynnin perusteena oleva tuonti ajoittui vuosiin 1991 ja 1992.
- 47 Tuona aikana voimassa olleen asetuksen N:o 2144/87 (ks. edellä 4 kohta) mukaan tuontitullivelka syntyy, kun toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ilmoituksen kyseisen tavaran saattamisesta vapaaseen liikkeeseen.
- 48 Kantaja on jokaisen tuonnin osalta esittänyt Saksan toimivaltaisille viranomaisille tuonti-ilmoituksen ja maksanut tuontitullia 20 prosenttia edellä mainittujen 20.12.1990 annetun asetuksen N:o 3840/90 ja 11.12.1991 annetun asetuksen N:o 3668/91 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näin ollen on todettava, että vuosiin 1991 ja 1992 ajoittunut tuonti on johtanut tuontitullien kirjaamiseen alun perin asetuksen N:o 1697/79 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja toisaalta alun perin suoritettuihin maksuihin.
- 49 Tullivelkaan ei sisältynyt ainoastaan tuontitullit, vaan myös oikeudenkäynnin kohteena olevat maksut (ks. edellä 11 kohta), siltä osin kuin niistä oli perusteettomasti annettu vapautus tuonti-ilmoituksen yhteydessä esitettyjen väärennetyjen aitoustodistusten perusteella.

- 50 Kuten komissio on oikein todennut, merkityksellinen ei ole se päivä, jolloin toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat päättäneet ryhtyä kantamaan jälkikäteen maksuja.
- 51 Tällaisen ajankohdan valinta johtaisi näet siihen, että toisiinsa verrattavia tuontitointia kohdeltaisiin eri tavoin, mikä olisi vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta (em. asia Salumi ym., tuomion 14 kohta).
- 52 Lisäksi tuontitullien mahdollisella peruuttamisella olisi vaikutuksia, jotka kohdistuisivat tullivelan syntymishetkeen eli siihen hetkeen, jolloin tuonti-ilmoitukset alun perin hyväksyttiin.
- 53 Tästä seuraa, että peruutushakemusta on tutkittava niiden aineellisten oikeussääntöjen perusteella, jotka olivat voimassa aikana, johon riidanalainen tuonti ajoittui ja jolloin toimivaltaiset viranomaiset hyväksyivät tähän tuontiin liittyvän ilmoituksen kyseisten tavaroiden saattamisesta vapaaseen liikkeeseen (ks. näin myös asia C-97/95, Pascoal & Filhos, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4209, 25 kohta). Peruutushakemusta on siten tutkittava asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan perusteella, vaikka tämä asetus kumottiin päivänä, jolloin tullikoodeksi tuli voimaan eli 1.1.1994.
- 54 Koska tullikoodeksissa ei säädetä yhdestäkään siirtymäsäännöksestä, on käytettävä yleisesti sovellettavia tulkintaperiaatteita määritettäessä tullikoodeksin ajallisia vaikutuksia.
- 55 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on muun muassa katsonut, että vaikka menettelysääntöjä on yleensä sovellettava kaikkiin oikeusriitoihin, jotka ovat vireillä tällaisten menettelysääntöjen tullessa voimaan, niin tämä ei päde aineellisiin oikeus-

sääntöihin. Näitä on päinvastoin tavallisesti tulkittava siten, että niitä sovelletaan voimaantuloa aiemmin tapahtuneisiin tilanteisiin ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden sanamuodosta, tarkoituksesta tai systematiikasta käy selvästi ilmi, että niille on annettava tällainen vaikutus (cm. asia Salumi ym., tuomion 9 kohta).

- 56 Tullikoodeksissa ei ole mitään, josta voitaisiin päätellä, että sen 239 artiklaan sisältyvälle aineelliselle oikeussäännölle on annettu taannehtiva vaikutus.
- 57 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 58 Toinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa kantaja vetoaa siihen, että riidanalaista päätöstä rasittaa olennainen menettelyvirhe, koska komissio on sivuuttanut kantajan oikeuden tulla kuulluksi hallinnollisessa menettelyssä.
- 59 Kantajan oikeussuojan takaamiseksi ei riitä se, että kantaja on voinut esittää perustelunsa kansallisten viranomaisten välityksellä. Kantajalle olisi pitänyt komissiossa vireillä olleen menettelyn aikana antaa tilaisuus ottaa kantaa ja esittää tarkoituksenmukaisella tavalla kantansa tosiasioiden merkittävyydestä sekä tarvittaessa lausua sellaisista asiakirjoista, joihin yhteisön toimielin vetoaa (asia T-346/94, France-aviation v. komissio, tuomio 9.11.1995, Kok. 1995, s. II-2841, 32 kohta).

- 60 Kantaja kertoo saaneensa ensimmäisen kerran tietää vasta silloin, kun komissio jätti vastinekirjelmänsä, että komissio katsoo kantajan menetelleen asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla ilmeisen huolimattomasti. Edellä mainituissa asiassa France-aviation vastaan komissio annetusta tuomiosta ilmenee kantajan mukaan, että tällaisen väitteen tulee perustua monitahoiseen oikeudelliseen arviointiin, joka edellyttää, että komissio antaa kantajalle tilaisuuden esittää huomautuksensa asiasta ennen päätöksen tekemistä, mitä asiassa ei ole tapahtunut.
- 61 Mahdollisuus vedota välittömästi puolustautumisoikeuksiin komissiossa vireillä olevassa menettelyssä on erityisen merkittävää silloin, kun — kuten esillä olevassa asiassa — asianomaista arvostellaan laiminlyönneistä.
- 62 Kanneperusteen toisessa osassa kantaja vetoaa siihen, että komission olisi kuulemistilaisuudessa pitänyt antaa jutun asiakirjoihin liitettäväksi kaikki sen hallussa olleet asiakirjat, joilla saattoi olla merkitystä; vasta tämän jälkeen olisi voitu tutkia toimielintä vastaan suunnattu arvostelu toimielimen ja Argentiinan viranomaisten mahdollisesta velvollisuuksiensa laiminlyönneistä.
- 63 Kantajan mukaan asetuksen N:o 2454/93 878 artiklan sekä sitä seuraavien artiklojen menettelysäännökset ovat hyvin puutteelliset oikeusturvan kannalta, koska mainituissa säännöksissä ei säädetä seuraavista oikeuksista ja velvollisuuksista: hakijan oikeus vedota välittömästi oikeuksiinsa kuulemismenettelyssä, joka käydään komissiossa; komission velvollisuus ilmoittaa hakijalle ennen päätöksen tekemistä olennaiset tosiseikat ja arvioinnit, jotta hakija voi esittää vastaväitteitä, ja hakijan oikeus vaatia esitettäväksi kaikki olennaiset asiakirjat.
- 64 Näiden puutteiden vuoksi kantaja katsoo, että esillä olevassa asiassa olisi sovellettava samankaltaista menettelyä kuin polkumyynnin vastaisen menettelyn osalta on säädetty.

- 65 Asianajajiensa kokouksesta komission virkamiesten kanssa kantaja toteaa, että kyse oli yksinomaan epävirallisesta tapaamisesta, joka lisäksi pidettiin ennen kuin tuontitullien peruuttamista koskeva hakemus oli toimitettu komissiolle. Tämän vuoksi tämä tapaaminen ei ole antanut oikeusturvatakeita siten kuin todellinen kuuleminen.
- 66 Koska riidanalainen päätös on tehty puolustautumisoikeuksia loukaten, se pitäisi siten kantajan mielestä kumota.
- 67 Komissio kiistää loukanneensa puolustautumisoikeuksia. Komissio muistuttaa, ettei menettelysäännöissä nykyisin määrätä siitä, että maksuvelvollinen osallistuu komissiossa vireillä olevaan hallinnolliseen menettelyyn. Tältä osin komissio toteaa, että edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio annetussa tuomiossaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim ei ole arvostellut eikä pitänyt riittämättöminä asetuksen N:o 2454/93 säännöksiä.
- 68 Polkumyynnin vastaisen menettelyn osalta säädettyä menettelyä vastaavaa menettelyä ei komission mukaan voida soveltaa. Yhteisöjen tuomioistuin on sen mukaan todennut, että tällä alalla sovellettava menettely eroaa huomattavasti polkumyynnin vastaisesta menettelystä (yhdistetyt asiat C-121/91 ja C-122/91, CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux v. komissio, tuomio 6.7.1993, Kok. 1993, s. I-3873, 52 kohta).
- 69 Tämän todettuaan komissio korostaa, että toisin kuin asiassa, joka johti edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio annettuun tuomioon, riidanalainen päätös ei ole perustunut epätäydellisiin asiakirjoihin. Sekä komissiolla että asetuksen N:o 2454/93 907 artiklassa säädetyn asiantuntijaryhmän jäsenillä on ollut käytettävissään sekä asetuksen 905 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion komissiolle toimittamat selvitykset että myös kantajan peruutushakemus.

- 70 Oikeuskäytännöstä ilmenevien vaatimusten mukaisesti kaikki kantajan itsensä olennaiseksi arvioima selvitys on komission mukaan ollut asiakirjavihossa riidanalaista päätöstä tehtäessä (asia 294/81, *Control Data Belgium v. komissio*, tuomio 17.3.1983, Kok. 1983, s. 911; yhdistetyt asiat 98/83 ja 230/83, *Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Wim Bosman v. komissio*, tuomio 13.11.1984, Kok. 1984, s. 3763 ja em. asia *CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux v. komissio*).
- 71 Komission mukaan kantaja on tähän kanneperusteeseen vedotessaan ymmärtänyt väärin tuontitullien peruutusta koskevien menettelytakeiden tehtävän. Näiden takeiden ainoa tarkoitus on saattaa komission tietoon ne tosiseikat, väitteet ja perustelut, joita hakija pitää merkityksellisinä; sen sijaan tarkoituksena ei ole se, että hakija saa tietoonsa kaiken sen, mitä komissio saattaa sittemmin käyttää perustana päätökselleen.
- 72 Komissio toteaa, että maksuvelvollisella on tietenkin oltava mahdollisuus ottaa kantaa komissiolla oleviin asiakirjoihin, joiden perusteella päätös tehdään (asia C-269/90, *Technische Universität München*, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469 ja em. asia *France-aviation v. komissio*); tämä ei kuitenkaan merkitse, että maksuvelvollisen olisi voitava ottaa kantaa muihin asiakirjoihin.
- 73 Joka tapauksessa kantajan asianajaja on useasti keskustellut asiasta komission virkamiesten kanssa ennen kuin Saksan liittotasavalta saattoi asian komission käsiteltäväksi. Näissä keskusteluissa kantaja on jo ilmaissut kantansa tuontitullien peruuttamisesta itseään koskevassa erityistilanteessa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 74 Aluksi on todettava, että hallinnollinen menettely, joka koskee tuontitullin peruuttamista, sisältää kaksi erillistä vaihetta. Ensimmäinen vaihe on kansallisella tasolla.

Maksuvelvollisen on esitettävä peruutushakemuksensa kansalliselle hallintoelimelle. Jos tämä katsoo, ettei peruutukseen ole syytä, se voi säännösten mukaan tehdä tällaisen päätöksen saattamatta hakemusta komission käsiteltäväksi. Tällainen päätös voidaan saattaa kansallisen tuomioistuimen tutkittavaksi. Jos kansalliselle hallintoelimelle on sen sijaan epäselvää, olisiko peruutukseen suostuttava, tai jos se katsoo, että peruutukseen on suostuttava, se pyytää komissiolta päätöstä hakemuksesta. Toinen vaihe on siten yhteisön tasolla, kun kansalliset viranomaiset ovat siirtäneet maksuvelvollisen asian komissiolle. Kuultuaan kaikkien jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvaa asiantuntijaryhmää, komissio tekee päätöksensä peruutushakemuksen aiheellisuudesta.

- 75 Asetuksessa N:o 2454/93 säädetään ainoastaan yhteyksistä yhtäältä asianomaisen ja kansallisen hallintoelimen ja toisaalta viimeksi mainitun ja komission välillä (em. asia France-aviation v. komissio, tuomion 30 kohta). Kyseinen jäsenvaltio on voimassa olevien säännösten mukaan siten ainoa taho, johon komissio on yhteydessä. Asetuksen N:o 2454/93 menettelysäännöksissä ei säädetä, että maksuvelvollisella olisi oikeus tulla kuulluksi komissiossa vireillä olevassa hallintomenettelyssä.
- 76 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka saattaa päättyä tälle vastaiseen päätökseen, on kuitenkin yhteisön oikeuden perustavanlaatuisen periaate, jota on noudatettava, vaikka menettelystä ei olisi annettu mitään säännöksiä tai määräyksiä (asia C-32/95 P, komissio v. Lisrestal ym., tuomio 24.10.1996, Kok. 1996, s. I-5373, 21 kohta; yhdistetyt asiat C-48/90 ja C-66/90, Alankomaat ym. v. komissio, tuomio 12.2.1992, Kok. 1992, s. I-565, 44 kohta ja asia C-135/92, Fiskano v. komissio, tuomio 29.6.1994, Kok. 1994, s. I-2885, 39 kohta).
- 77 Ottaen huomioon sen arviointivallan, joka komissiolla on, kun se tekee päätöksen asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa säädetyn yleisen kohtuuslausekkeen perusteella, kuulluksi tulemista koskevan oikeuden noudattaminen on sitäkin tärkeämpää menettelyssä, joka koskee tuontitullien peruuttamista tai palauttamista

(em. asia France-aviation v. komissio, tuomion 34 kohta ja vastaavassa merkityksessä em. asia Technische Universität München, tuomion 14 kohta).

- 78 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää, että henkilö, jolle vastainen päätös saatetaan tehdä, voi tehokkaasti ilmaista kantansa ainakin niistä seikoista, joista komissio päätöstä tehdessään katsoo asianomaisen olevan vastuussa (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Lisrestal ym., tuomion 21 kohta ja em. asia Fiskano v. komissio, tuomion 40 kohta).
- 79 Kilpailuasioiden osalta on vakiintunutta oikeuskäytäntöä, että tiedon saamista asiakirjasta koskeva oikeus on itsessään läheisesti yhteydessä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen. Tiedon saamista asiakirjoista koskeva oikeus on näet menettelyyn liittyvä tae, jonka tarkoituksena on suojata kuulluksi tulemisen oikeutta (yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, Kok. 1992, s. II-2667, 38 kohta ja asia T-36/91, ICI v. komissio, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1847, 69 kohta).
- 80 Tämä oikeuskäytäntö soveltuu esillä olevaan asiaan. Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate ei siten edellytä pelkästään sitä, että asianomainen voi tehokkaasti ilmaista kantansa tosiseikkojen merkityksestä, vaan myös sitä, että asianomainen pystyy ottamaan kantaa ainakin niihin asiakirjoihin, jotka ovat yhteisön toimielimen hallussa (em. asia Technische Universität München, tuomion 25 kohta ja em. asia France-aviation v. komissio, tuomion 32 kohta).
- 81 Koska kantaja arvostelee komissiota vakavista laiminlyönneistä Hilton-kiintiön valvonnassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että ollakseen tehokas kuulluksi tulemisen oikeus edellyttää, että komission on pyynnöstä annettava tieto kaikista hallinnollisista asiakirjoista, jotka eivät ole luottamuksellisia ja jotka koskevat riidanalaista päätöstä. Ei ole näet poissuljettua, että komission epäolennaisiksi arvioimilla asiakirjoilla on merkitystä kantajalle. Jos komissio saisi yksipuolisesti sulkea hallinnollisen menettelyn ulkopuolelle sille kenties vahingol-

liset asiakirjat, tämä voisi vakavasti loukata tuontitullien peruuttamista hakevan puolustautumisoikeuksia (ks. näin myös em. asia ICI v. komissio, tuomion 93 kohta).

- 82 Esillä olevassa asiassa on huomattava, että liittovaltion talousministeriö on todennut peruutushakemusta koskevassa lausunnossaan, joka annettiin siirrettäessä asiaa komission käsiteltäväksi, ettei kantaja ole menetellyt huolimattomasti eikä vilpillisesti.
- 83 Riidanalaisessa päätöksessä kantajaa arvostellaan ensimmäisen kerran siitä, ettei se ole osoittanut tarpeellista huolellisuutta laiminlyödessään ryhtyä kaikkiin mahdollisiin varotoimiin sopimuskomppaniensa ja Argentiinassa olevien välittäjiensä osalta. Kantaja ei muun muassa ole suoraan valvonut sitä, miten aitoustodistukset ovat päätyneet sille (riidanalaisen päätöksen 22. perustelukappale), vaikka kantajalla olisi ollut mahdollisuus ryhtyä varotoimiin (16. perustelukappale).
- 84 Tältä osin on todettava, että edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio annetusta tuomiosta (36 kohta) käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on katsonut, että komission aikoessa sivuuttaa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kannanoton siitä, voidaanko asianomaista syyttää ilmeisestä huolimattomuudesta, sen on kuultava tätä asiasta. Tällainen päätös edellyttää näet monitahoista oikeudellista arviointia, joka voidaan tehdä ainoastaan kaikkien merkityksellisten tosiasiatietojen pohjalta.
- 85 Tämä oikeuskäytäntö soveltuu esillä olevaan asiaan, vaikka kantajaa arvostellaan vain huolellisuuden puutteesta. Komissio on nimittäin nojautunut tähän perusteena peruutushakemuksen hylkäämiselle asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan mukaisesti; tässä säännöksessä edellytetään kuitenkin, ettei asianomainen ole menetellyt ”ilmeisen huolimattomasti”.

- 86 On todettava, että komissio ei ole antanut kantajalle tilaisuutta komissiossa vireillä olleessa menettelyssä ottaa kantaa ja tehokkaasti ilmaista näkemystään ainakin niiden seikkojen merkityksestä, joista komissio päätöstä tehdessään katsoi kantajan olleen vastuussa.
- 87 Vaikka kantajan asianajaja on keskustellut komission virkamiesten kanssa, nämä keskustelut on käyty ennen peruutushakemuksen toimittamista komission käsiteltäväksi. Tämän vuoksi nämä keskustelut eivät ole voineet täyttää kuulluksi tulevista koskevan oikeuden olennaista tehtävää, koska komissiolla ei vielä ollut alustavaa kantaa hakemuksen osalta.
- 88 Tästä seuraa, että riidanalainen päätös on tehty hallinnollisessa menettelyssä, jossa on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä. Puolustautumisoikeuksien loukkamista koskeva peruste on siten hyväksyttävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee tullikoodeksin 239 artiklan tai toissijaisesti asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan rikkomista

Kantajan ja väliintulijan väitteet sekä niiden perustelut

- 89 Kantaja vetoaa siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä soveltaessaan tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettua käsitettä "olosuhteet" tai asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettua käsitettä "erityistilanne".
- 90 Kantajan mukaan komissio ei ole riittävästi ottanut huomioon sitä, että Argentiinan viranomaiset ja komissio ovat selvästi laiminlyöneet velvollisuuksiaan Hiltonkiintiön soveltamisessa ja valvonnassa.

- 91 Sekä asetuksen N:o 1430/79 13 artikla että tullikoodeksin 239 artikla ovat yleisiä kohtuuslausekkeitä, jotka on tarkoitettu kattamaan sellaiset muut kuin käytännössä kaikkein yleisemmin todetut tilanteet, joista voitiin asetuksen antamishetkellä antaa erityislainsäädäntöä (ks. erityisesti yhdistetyt asiat 244/85 ja 245/85, Cerealmangimi ja Italgrani v. komissio, tuomio 12.3.1987, Kok. 1987, s. 1303, 10 kohta ja asia C-446/93, SEIM, tuomio 18.1.1996, Kok. 1996, s. I-73, 41 kohta).
- 92 Kantaja arvostelee laiminlyönneistä sekä Argentiinan viranomaisia että komissiota.

— Argentiinan viranomaisten väitetyt laiminlyönnit

- 93 Kantaja toteaa, että täytäntöönpanoasetusten perusteella Argentiinan viranomaisten velvollisuutena oli antaa kyseisille tuotteille niiden alkuperän takaavat aitoustodistukset. Näiden todistusten antajana olisi pitänyt olla sellainen hallintoelin, joka täyttää kaikki tarvittavat takeet siitä, että se pystyy varmistamaan Hiltonkiintiön moitteettoman hallinnoinnin.
- 94 Argentiinan viranomaisten hoidettaviksi kuuluvat takeet aitoustodistusten antamisesta ovat kantajan mukaan osa yhteisön oikeusjärjestystä, koska asiasta on tehty kansainvälinen sopimus, jonka yhteisö on allekirjoittanut. Maahantuojan ominaisuudessaan kantajan olisi siten pitänyt voida luottaa näihin takeisiin.
- 95 Kantaja arvostelee Argentiinan viranomaisia erityisesti seuraavista seikoista: 1) Argentiinan viranomaiset nimesivät vuonna 1991 uuden hallintoelimen huolehtimaan aitoustodistusten antamisesta, mikä sai aikaan sekaannusta aiemman ja uuden elimen toimivaltuuksien osalta; 2) Argentiinan viranomaiset toimittivat teurastamoille tyhjiä ja numeroimattomia aitoustodistuslomakkeita; 3) Argentiinan

viranomaiset eivät käyttäneet vesileimapaperille painettuja lomakkeita, mikä helppotti väärentämistä; 4) Argentiinan viranomaiset eivät tarkastaneet vientihetkellä aitoustodistuksia määrän eivätkä nimikirjoitusten yhdenmukaisuuden osalta ja 5) Argentiinan viranomaiset eivät tarkastaneet, oliko kyse tosiasiallisesti Hilton-naudanlihasta.

— Komission väitetyt laiminlyönnit

- 96 Kantaja vetoaa siihen, että neuvosto on antanut komission tehtäväksi organisoida ja valvoa moitteettomasti Hilton-kiintiön täytäntöönpanoa, ja erityisesti neuvosto on antanut komission tehtäväksi antaa täytäntöönpanoasetuksissa säännökset, jotka takaavat tuotteiden ominaisuudet, lähtöpaikan ja alkuperän.
- 97 Tästä päätehtävästä seuraa kolme velvollisuutta. Kantajan mukaan komission olisi ensinnäkin pitänyt varmistua Argentiinan viranomaisten antamien takeiden noudattamisesta aitoustodistusten antamisen osalta (ks. esim. em. 27.12.1990 annetun asetuksen N:o 3884/90 2 artiklan 5 kohta sekä 3 ja 4 artikla), minkä komissio on laiminlyönyt tehdä. Toiseksi komission olisi pitänyt liittää mahdollisimman tiiviisti jäsenvaltiot mukaan valvontajärjestelmään. Kolmanneksi komission olisi pitänyt itse valvoa tuontijärjestelmän noudattamista hyvän hallinnon ja huolellisuusvelvoitteen periaatteiden mukaisesti.
- 98 Kantaja toteaa, ettei komissio ole antanut kansallisten viranomaisten tiedoksi niiden henkilöiden nimiä ja nimikirjoitusnäytteitä, joilla oli oikeus antaa aitoustodistuksia. Komissio ei ole myöskään julkaissut näitä tietoja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Komissio ei ole myöskään ilmoittanut kansallisille viranomaisille niiden aitoustodistusten numeroita, jotka Argentiinan viranomaisten piti antaa komissiolle tiedoksi.

- 99 Nämä laiminlyönnit ovat kantajan mukaan estäneet kansallisia viranomaisia valvomasta tuonnin yhteydessä tehokkaasti aitoustodistusten pätevyyttä. Pelkällä nimi-
kirjoitusvertailulla väärennökset olisivat useimmissa tapauksissa voineet paljastua.
- 100 Komissio on kantajan mukaan lisäksi laiminlyönyt itse huolehtia Hilton-
naudanlihan tuonnin todellisesta valvonnasta. Sekä Argentiinan viranomaiset että
jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle kymmen-
nen päivän välein tai viimeistään neljäntoista päivän kuluttua tiedot aitoustodistuk-
sin maastaviedyn ja maahantuodun Hilton-naudanlihan määristä. Näiden luetteloi-
den perusteella komissio olisi voinut säännöllisesti vertailla Argentiinasta
aitoustodistuksin vietyjä määriä niihin määriin, jotka on saatettu vapaaseen liikkee-
seen yhteisössä. Tätä komissio ei ole tehnyt.
- 101 Tämän lisäksi komissio olisi kantajan mukaan jo vuonna 1989 voinut todeta selviä
kiintiöylityksiä. Jos komissio olisi tuolloin tutkinut näitä väärinkäytöksiä, kiintiön
ylittävä, aitoustodistusten väärentämisiin vuosina 1991 ja 1992 liittynyt tuonti olisi
voitu välttää. Huolellisuuden puute komission toiminnassa tuona aikana saa vah-
vistuksensa siitä, ettei komissio ollut reagoinut väärinkäytöksiä koskeneisiin epä-
ilyihin, joita Zollkriminalamt Kölnin johtajan mukaan oli jo vuonna 1985.
- 102 Kantaja katsoo, että nämä komission ja Argentiinan viranomaisten laiminlyönnit
ovat joko sellainen tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu "olosuhde" tai sellai-
nen asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettu "erityistilanne", jonka vuoksi
tuontitulli olisi peruutettava.
- 103 Kantajan mukaan kyseiset väärennökset eivät ole osa liikeriskiä. Argentiinan viran-
omaisten ja komission laiminlyönnit ovat sekä yksittäin että kokonaisuutena tar-
kasteltuna siinä määrin olennaisia, että ne ylittävät selvästi tällaisen riskin. Edellä
mainitussa asiassa Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Wim Bosman vastaan

komissio annettu tuomio ei ole sovellettavissa esillä olevaan asiaan useastakaan syystä. Ensinnäkin aitoustodistusten väärentäminen on tullut mahdolliseksi laiminlyöntien vuoksi. Toiseksi kantaja ei olisi pystynyt suurinta mahdollista huolellisuutta noudattaenkaan suojautumaan viejien tekemiltä väärennöksiltä. Kolmanneksi kantaja saattoi perustellusti luottaa aitoustodistusten pätevyyteen.

- 104 Kantajan mukaan on myöskin väärin väittää asetuksen N:o 2454/93 904 artiklan c alakohdan perusteella, että luottamusta aitoustodistuksen pätevyyteen ei suojata. Mainitussa säännöksessä todetaan näet vain, ettei tuontitullia peruuteta, jos peruutushakemuksen ainoana perusteena on se, että on esitetty, vaikkakin vilpittömässä mielessä, asiakirjoja, jotka myöhemmin on todettu vääriksi tai väärennetyiksi. Tästä ei missään tapauksessa ole kyse esillä olevassa asiassa, koska kantaja on hakemuksensa tueksi vedonnut useisiin muihin perusteisiin. Näin ollen komissio on erheellisesti vedonnut yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 827/79, Acampora, 11.12.1980 antamaan tuomioon (Kok. 1980, s. 3731).
- 105 Kantaja katsoo, että kyseessä olevassa säännöstössä määritetään ainoastaan komission arviointivallan rajat, mutta ei anneta yleistä valtaa kohtuusharkintaan (em. asia Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Wim Bosman v. komissio, tuomion 17 kohta). Näitä arviointivallan rajoja on kantajan mukaan sovellettava esillä olevassa asiassa hyvin suppeasti, sillä ne olosuhteet, joihin kantaja vetoaa, liittyvät nimenomaan komission laiminlyönteihin.
- 106 Komission vastinekirjelmässään esittämästä väitteestä, jonka mukaan asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan toinen edellytys ei ole täyttynyt, kantaja korostaa, että kyseessä on uusi kanneperuste, joka sellaisena pitäisi hylätä.
- 107 Kantaja katsoo, ettei se missään tapauksessa ole toiminut ilmeisen huolimattomasti. Kantaja ei ole voinut valvoa aitoustodistuksen pätevyyttä. Koska nämä todistukset oli varustettu leimalla ja allekirjoitettu, niiden aitous ei herättänyt mitään epäilyä.

Mahdollisista väärennöksistä Argentiinassa ei ollut edes kuulopuhetta aikana, jolloin asian tosiseikat tapahtuivat. Kantajaa Argentiinassa edustavalla välittäjällä ei sitä paitsi ollut mitään tekemistä menettelyssä, jossa aitoustodistuksia haettiin ja myönnettiin.

- 108 Kantajan ammattikokemus ei anna aiheutta katsoa, että sillä olisi velvollisuus etsiä ja tutkia väärennettyjä asiakirjoja. Pankkisiirroista Alankomaissa olevalle tilille kantaja toteaa, että vientikaupassa maksut toimittajan ilmoittamalle ulkomaiselle tilille ovat tavallisia. Tästä seikasta ei siten ole voinut päätellä, että tuotteeseen liittynyt aitoustodistus oli väärennetty.
- 109 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, ettei asetuksen N:o 1430/79 13 artikla ollut sovellettavissa; toissijaisesti se katsoo, että komissio on käyttänyt selvän virheellisesti säännöksessä sille annettua harkintamahdollisuutta.
- 110 Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan riidanalaisessa päätöksessä on vääjäämättä virhe, koska komissio ei ole riittävästi ottanut huomioon sitä, että se itse on osaksi aiheuttanut kantajan ongelmat. Riidanalaisen päätöksen perustelut ovat selvästi virheelliset, koska komissio on vastuussa taloudellisille toimijoille petollisten menettelyjen paljastamisesta ja koska komissio on laiminlyönyt täytäntöönpanoasetuksista johtuvat valvontavelvollisuutensa.
- 111 Ottaen huomioon komissiolle kiintiön valvonnassa ja hallinnoinnissa kuuluva vastuu ja sen tätä vastuuta koskevat laiminlyönnit Yhdistyneen kuningaskunnan mielestä ei ole oikeudellisia perusteita kieltäytyä tullin peruuttamisesta. Kieltäytymisen seurauksena täysin syyttömät kärsisivät haittaa, mikä olisi täysin vastoin asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan yleistä kohtuustarkoitusta.

Vastajaan väitteet sekä niiden perustelut

- 112 Komissio katsoo olleensa oikeassa arvioidessaan, etteivät asian tosiseikat saaneet aikaan sellaista erityistilannetta, jonka vuoksi tuontitullien peruuttaminen olisi perusteltua.
- 113 Komissio viittaa asiassa C-250/91, Hewlett Packard France, 1.4.1993 annettuun tuomioon (Kok. 1993, s. I-1819, 46 kohta) sekä yhdistetyissä asioissa C-153/94 ja C-204/94, Faroe Seafood ym. 14.5.1996 annettuun tuomioon (Kok. 1996, s. I-2465, 83 kohta) ja esittää, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa säädettyjä edellytyksiä on arvioitava asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan perusteella.
- 114 Tästä seuraa komission mukaan, että tuontitullien peruuttaminen on perusteltua vain siinä tapauksessa, että tässä viimeksi mainitussa säännöksessä esitetyt kolme kumulatiivista edellytystä täyttyvät, eli että tullia ei ensiksikään ole kannettu toimivaltaisten viranomaisten tekemän virheen vuoksi, että toiseksi maksuvelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä eli että maksuvelvollisen ei voida kohtuullisesti edellyttää havainneen toimivaltaisten viranomaisten virhettä ja että kolmanneksi maksuvelvollinen on noudattanut kaikkia voimassa olleita tullilmoitustaan koskevia säännöksiä (ks. myös tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohta). Tätä taustaa vasten ja vastoin kantajan kantaa edellä mainitut kaksi säännöstä ovat kokonaisvaltaisesti tarkasteltuina toisiinsa verrattavissa, sillä niillä tavoitellaan samaa päämäärää (em. asia Hewlett Packard France, tuomion 46 kohta) tai ne ovat jopa keskenään vaihdettavissa (asia T-75/95, Günzler Aluminium, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-497, 55 kohta).
- 115 Näitä edellytyksiä on tulkittava suppeasti, jotta varmistetaan yhteisön oikeuden yhdenmukainen soveltaminen (asia C-348/89, Mecanarte, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3277, 33 kohta).

- 116 Esillä olevassa asiassa toimivaltaiset viranomaiset eivät komission mukaan ole tehneet asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua virhettä. Maksuvelvollisen perusteltua luottamusta on suojattava ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset itse ovat luoneet perustan luottamukselle. Virheen on pitänyt tapahtua toimivaltaisten viranomaisten aktiivisessa toiminnassa (em. asia Hewlett Packard France, tuomion 16 kohta; em. asia Faroe Seafood ym., tuomion 91 kohta ja em. asia Mecanarte, tuomion 23 kohta). Tästä ei ole kyse, jos toimivaltaisia viranomaisia on johdettu harhaan viejän epätasällisin ilmoituksin, joiden pätevyyttä viranomaisilla ei ole velvollisuutta tarkistaa tai arvioida.
- 117 Tähän ratkaisuun päädytään komission mukaan myös asetuksen N:o 3799/86 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja asetuksen N:o 2454/93 904 artiklan c alakohdan sanamuodon perusteella. Näistä säännöksistä ilmenee, että väärennettyjen asiakirjojen esittäminen vilpittömässä mielessä ei sinänsä ole erityinen seikka, jonka vuoksi peruuttaminen olisi perusteltua. Se, että Saksan toimivaltaiset viranomaiset olivat alkuvaiheessa pitäneet aitoustodistuksia pätevinä, ei ole voinut saada aikaan kantajassa perusteltua luottamusta (em. asia Faroe Seafood ym., tuomion 93 kohta).
- 118 Komissio korostaa, että oikeuskäytännöstä ilmenee yhtäältä, että yhteisö ei voi vastata tuojien käyttämien tavarantoimittajien virheellisestä toiminnasta aiheutuneista haitallisista seurauksista, ja toisaalta, että huolellisen taloudellisen toimijan, joka on tietoinen sovellettavista säännöksistä, on arvioidessaan niitä etuja, joita voi koitua sellaisen tavaran kaupasta, johon sovelletaan etuuskohtelua, otettava huomioon tavoittelemiinsa markkinoihin olennaisesti liittyvät riskit ja hyväksyttävä ne kauppaan tavanomaisesti liittyvinä haittoina (em. asia Acampora, tuomion 8 kohta ja em. asia Pascoal & Filhos, tuomion 59 kohta). Vedotessaan Argentiinan viranomaisten "varmistamisvelvollisuuteen" kantaja yrittää siten perusteettomasti sivuuttaa tämän oikeuskäytännön.
- 119 Komissio toteaa, että kantajan mainitsemat seikat eivät ole sellaisia, että ne voisivat poistaa sille kuuluvan liikeriskin tai rajoittaa sitä (ks. myös em. asia Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Wim Bosman v. komissio, tuomion 16 ja 17 kohta). Valvontajärjestelmän tarkoituksena on komission mukaan ollut yksinomaan se, että

ainoastaan kiintiön perusteella tuotu liha saa vapautuksen tuontimaksusta. Kun kyse on velvollisuudesta varmistaa tavaran alkuperä ja toimivaltaisen viranomaisen velvollisuudesta antaa takeet kyseisen säännösten moitteettomasta soveltamisesta, näitä velvoitteita ei voida pitää takeena, joka tuojalla olisi kaikkia väärennysriskejä vastaan. Komissiolla ei siten ole ollut velvoitteita taloudellisia toimijoita kohtaan.

- 120 Kantajan arvostelemaa komission virkamiesten toimintaa Hilton-kiintiön käytön valvonnassa ei voida pitää sovellettavassa säännöksessä tarkoitettuna erityistilanteena. Komissio kiistää nimenomaisesti väitteet, joiden mukaan komissio itse olisi tehnyt mahdolliseksi aitoustodistusten väärentämisen. Sen toiminnan ja tuontimaksujen perimisen syyn välillä ei ole edes syy-yhteyttä.
- 121 Vastauksena väitteisiin, joiden mukaan komission virkamiehet eivät olisi tehneet kaikkea mahdollista lainvastaisuuksien torjumiseksi, komissio esittää lisäksi, että kyseisenä aikana voimassa olleen järjestelmän perusteella komissiolle ilmoitettiin vasta kalenterivuoden päättyessä Argentiinan viranomaisten antamien aitoustodistusten lukumäärä. Tästä syystä kiintiön mahdollisia ylityksiä ei ole voitu todeta kuin vasta kyseisen vuoden päättyessä tai seuraavan vuoden alkaessa, jolloin niitä ei ole enää ollut mahdollista estää.
- 122 Lisäksi vertailu ei komission mukaan olisi ollut helppoa. Vienti ei välttämättä ole ajoittunut samaan aikaan Argentiinan viranomaisten tekemän ilmoituksen kanssa. Toisaalta todistukseen kirjattu merkintä jäsenvaltiosta, johon tavara on tarkoitus tuoda, ei ole sitova, joten tuonti on usein suuntautunut toiseen kuin todistuksessa mainittuun jäsenvaltioon.

- 123 Komissio toteaa, että vuonna 1989 on todellakin tapahtunut kiintiöiden ylityksiä. Ne ovat kuitenkin voineet selittyä sekaannuksilla muuhun lihantuontiin liittyvien aitoustodistuksen kanssa. Saatuaan vuonna 1993 tietoja aitoustodistusten väärennöksistä, komission virkamiehet reagoivat heti. Näin ollen heitä ei komission mukaan voi arvostella vakavista laiminlyönneistä.
- 124 Koska toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet virhettä, ensimmäinen asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan kolmesta kumulatiivisesta edellytyksestä (ks. edellä 113 kohta) ei näin ollen ole täyttynyt.
- 125 Toinen, maksuvelvollisen vilpittömyyttä mieltä koskeva edellytys ei ole komission mukaan myöskään täyttynyt. Toisin kuin kantaja väittää, riidanalaisen päätöksen 17. ja 21. perustelukappaleessa on jo todettu kantajan osoittaneen puutteellista huolellisuutta.
- 126 Komission mukaan aitoustodistusten väärentäminen olisi voitu havaita, jos kantaja olisi osoittanut huolellisuutta tutkimalla todistukset. Kantaja on argentiinalaisen edustajayhtiönsä välityksellä saanut aitoustodistusten alkuperäiskappaleet. Niiden pätevyyttä koskevien epäilyjen ilmettyä kantajan olisi komission mielestä pitänyt selvittää niiden pätevyys (em. asia Hewlett Packard France, tuomion 24 kohta ja em. asia Faroe Seafood ym., tuomion 100 kohta).
- 127 Komissio epäilee kantajan väitettä siitä, että kantajalla ei ole ollut vähäisintäkään mahdollisuutta tarkastaa todistusten pätevyyttä. Komissio toteaa ensinnäkin, että kantajalla oli edustajayhtiönsä Argentiinassa. Ottaen huomioon kantajan ammatikokemus naudanlihan tuojana ja tietämys noudatetusta kiintiöjärjestelmästä kantajan olisi lisäksi pitänyt kyetä ryhtymään toimenpiteisiin väärennettyjen aitoustodistusten käytön estämiseksi.

- 128 Lopuksi komissio huomauttaa, että kantaja on tehnyt useita pankkisiirtoja Alan-komaissa sijaitsevalle yhtiölle, joka on argentiinalaisen yhtiön tytäryhtiö, joka on jo purettu. Tietenkin on voinut olla mahdollista, että lihantoimittajat ovat pyytäneet maksamaan ulkomaalaisille tileille. On kuitenkin epätavallista, että tuoja maksaa toimitukset viejälle siirtämällä rahaa muulle henkilölle kuuluvalle tilille, jos tuoja ei ole varma, että maksunsaaja on todellisuudessa olemassa. Komissio toteaa vielä, että suuresta osasta väärennöksistä on vastuussa yritys nimeltään Manufactura de Carnes Vacunas, joka on yksi kantajan tärkeimmistä toimittajista (ks. edellä 23 kohta). Näine huomautuksineen komissio epäilee, ettei kantaja ole osoittanut kaikkea tarpeellista huolellisuutta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 129 Kantaja on toissijaisesti vedonnut siihen, että komission olisi pitänyt todeta paitsi tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettujen "olosuhteiden" käsilläolo, myös asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitetun "erityistilanteen" käsilläolo, minkä vuoksi tulli olisi peruutettava.
- 130 Koska oikeudenkäynnin kohteena olevien tosiasioiden tapahtuessa voimassa oli asetuksen N:o 1430/79 13 artikla (ks. edellä 53 kohta), on tämän kanneperusteen osalta tutkittava, onko riidanalainen päätös tehty vastoin tätä säännöstä.
- 131 Mainitun säännöksen 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3069/86, säädetään, että "tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa sellaisissa erityistilanteissa, joita ei tarkoiteta A—D jaksossa ja jotka johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin".

- 132 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan edellä mainittu 13 artikla on yleinen kohtauslauseke, joka on tarkoitettu kattamaan sellaiset muut kuin käytännössä kaikkein yleisimmin todetut tilanteet, joista voitiin asetuksen N:o 1430/79 antamishetkellä antaa erityislainsäädäntöä (em. asia *Cerealmangimi ja Italgrani v. komissio*, tuomion 10 kohta ja em. asia *SEIM*, tuomion 41 kohta). Mainittua säännöstä on erityisesti tarkoitettu soveltaa silloin, kun ne olosuhteet, jotka kuvaavat taloudellisen toimijan ja hallintoelimen välistä suhdetta, ovat sellaiset, ettei olisi kohtuullista antaa tämän toimijan kärsiä vahinkoa, jota hänelle ei tavallisesti olisi aiheutunut (asia 58/86, *Coopérative agricole d'approvisionnement des Avirons*, tuomio 26.3.1987, *Kok.* 1987, s. 1525, 22 kohta).
- 133 Komission on siten arvioitava kaikkia tosiseikkoja, jotta se voi määrittää, onko niiden vuoksi syntynyt mainitussa säännöksessä tarkoitettu erityistilanne (ks. vastavasti asia 160/84, *Oryzomyli Kavallas ym. v. komissio*, tuomio 15.5.1986, *Kok.* 1986, s. 1633, 16 kohta). Vaikka komissiolla on tältä osin arviointivaltaa (em. asia *France-aviation v. komissio*, tuomion 34 kohta), sen on tätä valtaa käyttäessään verrattava toisiinsa yhteisön etua tullisäännösten noudattamisen varmistamisessa ja toisaalta vilpittömässä mielessä toimineen maahantuojan etua välttää kantamasta vahinkoa, joka ylittää tavanomaisen liikeriskin. Tämän johdosta komissio ei voi tutkiessaan peruutushakemuksen perusteita tyytyä ottamaan huomioon vain tuojan menettelyä. Komission on myös arvioitava oman, mahdollisesti virheellisen toimintansa vaikutusta tilanteen syntymiseen.
- 134 Koska asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa mainitut kaksi edellytystä — eli erityistilanteen käsilläolo ja se, että asianomainen ei ole syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin — ovat täyttyneet, maksuvelvollisella on oikeus saada tuontitullinsa palautetuksi tai peruutetuksi, sillä muuten tällä säännöksellä ei olisi enää tehokasta vaikutusta (ks. asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan soveltamisesta em. asia *Cour Mecanarte*, tuomion 12 kohta; asia C-292/91, *Weis*, tuomio 4.5.1993, *Kok.* 1993, s. I-2219, 15 kohta ja em. asia *Faroe Seafood ym.*, tuomion 84 kohta).

- 135 Näin ollen on hylättävä komission näkemys, jonka mukaan tuontitullien peruuttaminen on perusteltua vain, jos asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa mainitut kolme kumulatiivista edellytystä ovat kaikki täyttyneet, eli että tulleja ei ensinnäkään ole kannettu toimivaltaisten viranomaisten tekemän virheen vuoksi, että toiseksi maksuvelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä eli että maksuvelvollinen ei toisin sanoen voida kohtuullisesti edellyttää havainneen toimivaltaisten viranomaisten virhettä ja että kolmanneksi maksuvelvollinen on noudattanut kaikkia voimassa olleita tulli-ilmoitustaan koskevia säännöksiä.
- 136 Vaikka yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklalla ja asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdalla pyritään samaan päämäärään eli rajoittamaan tuontitullien tai vientitullien jälkikäteisen maksamisen niihin tilanteisiin, jolloin tällainen maksu on perusteltu ja yhteensopiva esim. luottamuksensuojaa koskevan perustavanlaatuisen periaatteen kanssa, (em. asia Hewlett Packard France, tuomion 46 kohta) se ei ole katsonut, että nämä kaksi säännöstä ovat yhteneväiset.
- 137 Yhteisöjen tuomioistuin on tyytynyt katsomaan, että asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimivaltaisten viranomaisten virheen havaittavuus vastaa asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettua vilpillistä tai ilmeisen huolimattonta menettelyä, joten viimeksi mainitun säännöksen edellytyksiä on arvioitava edellä mainitun 5 artiklan 2 kohdan edellytysten perusteella.
- 138 Vaikka toimivaltaiset viranomaiset eivät olisi tehneet asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua virhettä, tämä ei välttämättä siten tarkoita sitä, ettei asianomainen voisi toissijaisesti vedota asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaan ja vedota sellaisen erityistilanteen käsillöoloon, jonka vuoksi tuontitullit olisi peruutettava.
- 139 Komission näkemys on ristiriidassa näiden kahden säännöksen tavoitteiden kanssa. Asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan tavoitteena on suojella tullivelan maksamisesta vastuussa olevan velallisen perusteltua luottamusta siihen, että kaikki tullien kantamista tai kantamatta jättämistä koskevaan päätökseen sisältyvät seikat

ovat pitäviä (em. asia Faroe Seafood ym., tuomion 87 kohta); sen sijaan asetuksen N:o 1430/79 13 artikla on, kuten edellä on todettu, yleinen kohtauslauseke. Tämä 13 artikla menettäisi luonteensa yleisenä kohtauslausekkeena, jos 5 artiklan 2 kohdassa mainittujen edellytysten olisi aina täyttyvä.

- 140 Jotta voidaan tutkia kysymystä siitä, onko komissio tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa mainitut edellytykset eivät ole täyttyneet esillä olevassa asiassa, on ensin tutkittava järjestyksessä toista edellytystä, joka koskee sitä, ettei kantaja ole menetellyt vilpillisesti eikä ilmeisen huolimattomasti, minkä jälkeen on tutkittava ensimmäistä edellytystä, joka koskee erityistilanteen käsilläoloa.

— Vilpallinen menettely ja ilmeinen huolimattomuus

- 141 Kantajaa ei ole arvosteltu vilpillisestä menettelystä. Vastauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen, komissio nimenomaisesti vahvisti suullisessa käsittelyssä, ettei se väitä, että kantaja olisi jollakin tapaa sekaantunut väärentämissiin.
- 142 Kantajan ei voida myöskään katsoa menetelleen ilmeisen huolimattomasti. Sekä asiakirjoista että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyistä lausumista ilmenee, että kantaja tuli tietoiseksi aitoustodistusten väärentämisestä ja niihin liittyvistä lainvastaisuuksista vasta vuonna 1993, jolloin komissio aloitti tutkimukset (ks. edellä 18 kohta).
- 143 Väärentämistavasta on todettava, että yleensä tietyn viennin osalta aitoustodistuksesta laadittiin kaksi versiota, joilla oli sama numero. Täytäntöönpanoasetusten

4 artiklan mukaisesti molemmissa versioissa oli leima, joka ilmeisesti oli peräisin samalta aitoustodistuksen antamiseen toimivaltaiselta elimeltä, sekä allekirjoitus.

- 144 Näissä versioissa päiväys, myöntämispaikka sekä tiedot argentiinalaisesta viejästä, vastaanottajasta yhteisössä ja aluksesta, jolla vienti oli tarkoitus suorittaa, olivat samat. Ainoa ero näiden kahden version välillä koski tietoja ilmoitetusta painosta, minkä komissio vahvisti vastauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen. Argentiinan viranomaisille toimitetussa versiossa, jossa oli otsikko ”duplicado”, paino oli merkitty selvästi kevyemmäksi kuin alkuperäiseen tuojalle annettuun todistukseen. Duplicado-versioissa paino vaihteli 600 ja 2 000 kilogramman välillä, kun taas alkuperäiskappaleeseen merkitty paino, joka vastasi tosiasiallisesti yhteisöön vietyä määrää, oli noin 10 000 kilogrammaa. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyseisenä aikana Hilton-naudanlihaa kuljetettiin tavallisesti konteissa, joihin mahtui noin 10 000 kilogrammaa lihaa.
- 145 Suullisessa käsittelyssä komissio epäili lisäksi, etteivät todistuksen kahdessa eri kappaleessa olleet allekirjoitukset olleet identtisiä.
- 146 Kyseisten nimikirjoitusten vertailu osoittaa kuitenkin, että ensi näkemältä ne vaikuttavat identtisiltä, tai ainakin hyvin samankaltaisilta. Samaten kantajalle annetuissa aitoustodistuksissa olevat nimikirjoitukset vastaavat ensi näkemältä allekirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden nimikirjoitusnäytteitä, jotka Argentiinan viranomaiset olivat toimittaneet komissiolle vuosina 1991 ja 1992. Joka tapauksessa kantajalla ei ole ollut mitään tehokasta mahdollisuutta tarkastaa aitoustodistusten nimikirjoituksia vastaanottaessaan aitoustodistuksia, sillä komissio ei ollut saattanut jäsenvaltioiden tai maahantuojien tietoon eikä julkaissut *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* nimikirjoitusnäytteitä.

- 147 On todettava, että komission yhteenvetokertomuksen mukaan asiakirjojen väärentämistä ”helpotti se, että lomakepohjat eivät olleet numeroituja, että lomakkeiden lukumäärää ei seurattu ja että viejät täyttivät lomakkeet itse”. Tähän on vielä lisättävä, että vuoden 1993 kertomuksessa todetaan, että sen jälkeen kun toimivaltaiseksi toimitukseksi aitoustodistusten antamiseen oli Junta Nacional de Carnesin sijaan tullut Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pesca (ks. edellä 17 kohta), kuului useita kuukausia, ennen kuin toimivaltasuhteet ja menettelyn yksityiskohdat saatiin selvästi määriteltyä, mitä tietyt yritykset olivat käyttäneet hyväkseen ja kiertäneet voimassa olleita säännöksiä.
- 148 Useat seikat oikeudenkäyntiasiakirjoissa antavat aiheen olettaa, että Argentiinan toimivaltainen hallintoelin on laatinut todistuksen, jossa on ollut todistusnumero vähäisen painon osalta, minkä jälkeen se on siirtänyt tämän todistuksen arkistoonsa antaen eräille argentiinalaisille teurastamoille todistuksen, jossa on sama numero, samat leimat ja nimikirjoitus ilman merkintää määrästä. Tämän jälkeen teurastamot saattoivat suurentaa määrää tosiasiallisesti viedyn mukaiseksi. Yhteenvetokertomuksessa epäillään lisäksi, että Argentiinan tulli- ja eläinlääkintävirkamiesten on pitänyt ”sulkea silmänsä” vientierää rahdattaessa.
- 149 Kantajan argentiinalaisesta edustajayhtiöstä, jonka tehtävänä oli kerätä tarjouksia eri teurastamoilta ja lähettää nämä tarjoukset hyväksyttäväksi kantajalle, todettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle annetuissa lausumissa, ettei sillä ollut mahdollisuutta saada duplicado-versioita, joihin oli merkitty vähäinen paino. Sillä oli näet käytössään ainoastaan todistukset, jotka kulkivat tavaran mukana ja jotka ensi näkemältä ovat virheettömiä ja asianmukaisia.
- 150 Vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin kantaja toimitti otteen edustajayhtiönsä omistajan Landgericht Hamburgille antamasta selvityksestä. Siitä ilmenee, että kyseisenä aikana omistaja ei ”tiennyt Hiltonnaudanlihan viejien käyttäneen väärennettyjä ja/tai virheellisiä aitoustodistuksia, eikä tuntenut näiden aitoustodistusten alkuperää”, eikä omistaja myöskään ollut tietoinen väärentämisestä koskeneista ”epäilyistä”.

- 151 Kaiken edellä esitetyn perusteella on hyväksyttävä se, että kantajan ei voida kohdullisesti edellyttää havainneen kyseisiä väärentämisii, koska sillä ei ole ollut mahdollisuutta tutkia asiaa.
- 152 Komissio on vedonnut maksutapaan osoittaakseen kantajan olleen vilpillisessä mielessä; tältä osin on todettava, että kantajan edustajayhtiön omistajan selvityksestä Landgericht Hamburgille ilmenee, että kantaja teki tilisiirrot sen jälkeen, kun edustajayhtiö oli telekopiolla vahvistanut kantajalle saaneensa kaikki asiakirjat, joita se tarvitsi tehtävän moitteettomaan ja asianmukaiseen hoitamiseen.
- 153 Kantaja on puolestaan osoittanut, että tilisiirrot alankomaalaisille tileille eivät ole poikkeuksellisia. Kantaja totesi, että kansainvälisessä kaupassa on tavallista, että kolmannesta maasta oleva viejä pyytää maksujen suorittamista Alankomaissa, Sveitsissä tai Yhdysvalloissa oleville tileille, mitä komissio ei ole kiistänyt.
- 154 Vielä on todettava kaksi asiaa siitä hinnasta, jonka kantaja on maksanut oikeudenkäynnin kohteena olevasta naudanlihasta.
- 155 Ensinnäkään ei ole kiistetty sitä, että tuontimaksun puuttuminen Hilton-kiintiöltä tarkoitti, että Hilton-naudanlihasta maksettu hinta ylitti ilman aitoustodistusta myydyistä naudanlihasta maksetun hinnan. Tältä osin kantaja totesi, että hinnanero näiden kahden lihalajin välillä vastasi likipitäen maksuja, jotka oli suoritettava tuotessa muuta kuin Hilton-naudanlihaa, eikä komissio ole tätä kiistänyt.

- 156 Toiseksi komissio ei ole kiistänyt myöskään sitä kantajan väitettä, että myöhemmin väärennetyiksi todetuin aitoustodistuksin maahantuodusta naudanlihasta maksettu hinta oli likipitään samalla tasolla kuin pätevin aitoustodistuksin maahantuodun Hilton-naudanlihan hinta.
- 157 On katsottava, että edellä todettu osoittaa kantajan toimineen vilpittömässä mielessä kyseisen lihantuonnin osalta.
- 158 Vaikka kiintiöiden alkuperäinen jako argentiinalaisten teurastamojen kesken oli julkaistu Argentiinassa, Hilton-kiintiön jakamisjärjestelmä ei kuitenkaan ollut selkeän läpinäkyvä ulkopuolisille. Yhteenvetokertomuksesta ilmenee, että eri teurastamot saattoivat ostaa käyttämättömiä kiintiöitä erityisiltä kiintiömarkkinoilta, minkä komissio myönsi oikeaksi suullisessa käsittelyssä. Näin ollen ei ole osoitettu, että kantajalle olisi ollut mahdollista tietää tarkasti sopimuskumppaneidensa kiintiöt.
- 159 Koska kantaja on tehnyt ostosopimuksensa ja suorittanut kyseisen lihantuonnin tavanomaista liiketapaa noudattaen, komission tehtävänä olisi osoittaa ilmeinen huolimattomuus.
- 160 Komissio ei ole edes yrittänyt osoittaa tätä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tätä koskevaan kysymykseen se vastasi suullisessa käsittelyssä toistaen vain riidanalaiseen päätökseen sisältyvät väitteet, joiden mukaan kantaja ei ole osoittanut kaikkea tarpeellista huolellisuutta, koska kantaja on laiminlyönyt ryhtyä kaikkiin mahdollisiin varotoimiin sopimuskumppaniensa ja välittäjiensä osalta Argentiinassa ja laiminlyödessään suoraan tutkia sen, miten aitoustodistukset ovat päätyneet sille.

- 161 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että kantaja ei ole toiminut asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla ilmeisen huolimattomasti.

— Erityistilanne

- 162 Asiaan sovellettavien säännösten mukaan ja vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti se, että tullietuuskohtelun saamiseksi tavaroille, jotka ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen saatettaviksi, esitetään, vaikkakin vilpittömässä mielessä, asiakirjoja, jotka myöhemmin todetaan väärennetyiksi, ei sellaisenaan voi olla erityistilanne, jonka vuoksi tuontitullit olisi peruutettava (asetuksen N:o 3799/86 4 artiklan 2 kohdan c alakohta ja asetuksen N:o 2454/93 904 artiklan c alakohta; em. asia Van Gend & Loos ja Expeditiebedrijf Wim Bosman v. komissio, tuomion 16 kohta; em. asia Acampora, tuomion 8 kohta ja em. asia Pascoal & Filhos, tuomion 57—60 kohta).
- 163 Esillä olevassa asiassa kantaja ei pelkää vetoa siihen, että se on kyseisen lihan tuonnin osalta esittänyt väärennetyt asiakirjat vilpittömässä mielessä. Pääasiallisesti kantaja vetoaa peruutushakemuksensa tueksi niihin vakaviin laiminlyönteihin, joihin komissio ja Argentiinan viranomaiset ovat syyllistyneet Hilton-kiintiön valvonnassa, mikä kantajan mukaan on tehnyt väärentämisen helpommaksi.
- 164 Tästä seuraa, että edellä mainitut säännökset eivät vastoin komission väitettä estä tuontitullien peruuttamista.

- 165 Perustamissopimuksen 155 artiklan ja hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti komissiolla oli velvollisuus varmistaa Hilton-kiintiön moitteeton soveltaminen ja huolehtia siitä, ettei kiintiötä ylitetä (ks. asia 175/84, Krohn v. komissio, tuomio 15.1.1987, Kok. 1987, s. 97, 15 kohta).
- 166 Tämä valvontavelvoite johtuu myös täytäntöönpanoasetuksista. Niiden 6 artiklan 1 kohdassa näet todetaan, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kultakin kymmenen päivän jaksolta tai viimeistään kahden viikon kuluttua kyseisen jakson päättymisestä alkuperämaittain ja yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti eriteltynä tiedot siitä, kuinka paljon 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita on saatettu vapaaseen liikkeeseen. Tällainen vaatimus olisi vailla merkitystä, jos siihen ei liittyisi velvoitetta, jonka mukaan komission on valvottava, että kiintiötä sovelletaan moitteettomasti.
- 167 Lisäksi vuoden 1993 kertomuksesta ilmenee, että Argentiinan viranomaiset ovat lähettäneet komissiolle jotakuinkin säännöllisesti luettelot kaikista Hilton-naudanlihaa koskevista aitoustodistuksista, jotka on myönnetty kymmenenä lähettämistä edeltävänä päivänä, ja että luettelossa on myös viitetietoja kuten argentiinalainen viejä, yhteisössä oleva vastaanottaja sekä tuotteiden brutto- ja nettopaino. Argentiinan viranomaiset ovat niinkään toimittaneet komissiolle allekirjoittamiin oikeutettujen henkilöiden nimet ja heidän nimikirjoitusnäytteensä.
- 168 Näin ollen on todettava, että ainoastaan komissiolla oli hallussaan — tai mahdollisuus pyytää — tarpeelliset selvitykset Hilton-kiintiön tehokkaaseen valvontaan. Tämän vuoksi komissiolla oli sitäkin suuremmalla syyllä velvoite valvoa, että kiintiötä sovelletaan moitteettomasti.
- 169 Oikeudenkäyntiasiakirjoista samoin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä näkemysten vaihdosta ilmenee, että komission Hilton-kiintiön soveltamista koskevassa valvonnassa oli vakavia puutteita kyseisenä aikana.

- 170 Komissio ei ensinnäkään ole vuosien 1991 ja 1992 osalta tarkastanut asianmukaisesti ja säännöllisesti Argentiinan viranomaisten toimittamia tietoja kiintiöidyistä vientimääristä, eikä se ole verrannut aitoustodistuksia muiden jäsenvaltioiden sille toimittamiin tietoihin.
- 171 Vaikkei tällainen valvonta olisikaan ollut mahdollista siltä osin kuin jäsenvaltioiden luetteloissa ei ollut kyseisten aitoustodistusten numeroita, komission olisi pitänyt pyytää jäsenvaltioita toimittamaan ne itselleen. Vastauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen komissio myönsi suullisessa käsittelyssä lisäksi, että petolliset menettelyt olisi luultavasti havaittu huomattavasti aikaisemmin, jos komissio olisi säännöllisesti vertaillut tuontia koskevia tietoja.
- 172 Tosiasiassa komission harjoittama tuontivalvonta on ollut ainoastaan summittaista ja epätäydellistä.
- 173 Siten komissio on tiivistänyt sille toimitetut tiedot luetteloiksi, jotka on laadittu vasta seuranneen vuoden alussa, joten määrälliset poikkeamat ja mahdolliset ylitykset ovat olleet vasta tällöin havaittavissa. Tästä syystä komissio ei ole voinut informoida jäsenvaltioita samana vuonna kyseistä vuotta koskevan kiintiön mahdollisesta täyttymisestä.
- 174 Sitä paitsi luettelot olivat vain käsin laadittuja. Jos komissio olisi saattanut tiedot tietokonepohjaiseen muotoon, se olisi voinut valvoa asiaa paljon tehokkaammin. Lisäksi komissio olisi voinut ilman erityisiä vaikeuksia ratkaista ongelmat, jotka johtuivat siitä, ettei aitoustodistukseen kirjattu merkintä jäsenvaltiosta, johon tavara oli tarkoitettu tuotavaksi, ollut sitova, minkä vuoksi tuonti on voinut tapahtua toiseen kuin todistuksessa mainittuun jäsenvaltioon.

- 175 Toiseksi komissio on, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 146 kohdassa todennut, laiminlyönyt saattaa jäsenvaltioiden tietoon aitoustodistusten allekirjoittamiseen oikeutettujen argentiinalaisten virkamiesten nimikirjoitusnäytteet, eikä se ole julkaissut näitä myöskään *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Näin ollen kansallisilla viranomaisilla ei ole ollut tehokasta keinoa havaita ajallaan väärennöksiä. Komission asiakirjoista ilmenee, että komissio on itsekin myöntänyt asiantuntijaryhmän 2.10.1995 pitämässä kokouksessa menetelleensä virheellisesti.
- 176 Kolmanneksi on todettava, että komissio on laiminlyönyt reagoida aiemmin tehtyihin ilmoituksiin Hilton-kiintiön ylittymisestä.
- 177 Tältä osin yhteenvetokertomuksesta ilmenee, että Argentiinassa vuonna 1993 tehdyssä tutkimuksessa havaittiin vuonna 1991 ja 1992 esitetyn yli 460 väärennettyä aitoustodistusta. Siten näinä kahtena vuotena yhteisöön tuotiin 4 500 tonnia nautanlihaa virheellisin todistuksin, ja tältä osin jäi kantamatta maksuja noin 18 miljoonaa ecua.
- 178 Ei ole kiistetty, että jo vuonna 1989 komissio oli todennut suurusluokaltaan vastaavia ylityksiä. Suullisessa käsittelyssä komissio totesi, että pelkästään mainittuna vuotena Hilton-kiintiö oli ylittynyt yli 3 000 tonnilla.
- 179 Se, ettei tähän havaintoon reagoitu, on toimielimen vakava laiminlyönti. Havaittujen väärinkäytösten olisi pitänyt kiinnittää sen huomio tarpeeseen tehostaa valvontaa. Toimielimen olisi siten kyseisenä aikana pitänyt aloittaa tutkimukset kiintiön ylittymisten täsmällisten syiden löytämiseksi.

- 180 Vaikka komissio olisi ajoissa ryhtynyt tehokkaampiin valvontatoimenpiteisiin niiden ongelmien selvittämiseksi, jotka liittyivät vuoden 1989 kiintiöylityksiin, vuosina 1991 ja 1992 tehdyt väärennökset eivät ilmeisestikään olisi voineet nousta havaitulle tasolle eli noin 10 prosenttiin Hilton-kiintiöstä. Taloudellisille toimijoille aiheutuneita vahinkoja olisi näin ollen varmastikin voitu rajoittaa, minkä komissio sitä paitsi myönsi suullisessa käsittelyssä.
- 181 Vasta vuonna 1993 suoritetun tutkimuksen johdosta komissio lopulta ryhtyi toimenpiteisiin Hilton-kiintiön soveltamista koskevan valvontajärjestelmän parantamiseksi ja vahvistamiseksi antamalla 31.1.1994 asetuksen N:o 212/94 neuvoston asetuksissa N:o 129/94 ja N:o 131/94 korkealaatuisen naudanlihan ja pakastetun puhvelinlihan osalta säädettyjen tuontijärjestelmien yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 27, s. 38).
- 182 Tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti aitoustodistusten antamisesta Argentiinassa vastaavan hallintoelimen on vastedes toimitettava komissiolle kerran viikossa kaikki tarpeelliset selvitykset, joiden avulla voidaan valvoa aitoustodistuksista ilmeneviä tietoja. Lisäksi mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella markkinajärjestelyn hallinnoinnista jäsenvaltiossa vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tuontitodistuksen vasta varmistuttuaan, että kaikki aitoustodistuksissa olevat tiedot vastaavat komission viikottaisissa ilmoituksissa saamia selvityksiä asiasta. Näiden uusien säännösten perusteella voidaan siten vertailla säännöllisesti keskenään tuonti-ilmoituksia ja vienti-ilmoituksia.
- 183 Suullisessa käsittelyssä komissio myönsi, että jos nämä uudet säännökset olisivat olleet voimassa vuoden 1989 kiintiön ylittymisten paljastumisen jälkeen, kiintiöylitykset vuosina 1991 ja 1992 olisi voitu estää, tai niitä olisi voitu ainakin rajoittaa.

- 184 Näin ollen laiminlyönti ottaa käyttöön ajallaan tehokas valvontajärjestelmä sekä muut todetut laiminlyönnit Hilton-kiintiön valvonnassa vuosina 1991 ja 1992 ovat luoneet edellytykset väärennysten jatkumiselle ja niiden laajuudelle, kuten on todettu tässä oikeudenkäynnissä.
- 185 Edellä on jo todettu (ks. edellä 155 kohta), että pätevin aitoustodistuksin myydyn Hilton-naudanlihan markkinahinta oli tavallisesti huomattavasti korkeampi kuin ilman todistusta myydyn lihan hinta, mikä selittyi sillä, että Hilton-kiintiön ulkopuolella tuodusta naudanlihasta oli suoritettava suuruudeltaan 10 Saksan markan suuruinen maksu yhdeltä kilogrammalta (ks. edellä 11 kohta).
- 186 Edellä on myöskin todettu (156 kohta), että kantajan väärennetyin aitoustodistuksin maahantuomasta naudanlihasta maksama hinta oli likipitäen samalla tasolla kuin hinta, jota pyydettiin pätevin aitoustodistuksin maahantuodusta Hilton-naudanlihasta.
- 187 Tämän vuoksi kantaja väittää, ilman että komissio sitä kiistäisi, että Hilton-naudanlihasta maksamansa korkeamman ostohinnan vuoksi kantaja on jo taloudellisesti asiaa tarkasteltuna maksanut suurinpiirtein oikeudenkäynnin kohteena olevaa tuontimaksua vastaavan summan, olkoonkin että Hilton-naudanliha oli maahantuotu väärennetyin aitoustodistuksin.
- 188 On totta, että maksuvelvollisen luottamusta sittemmin valvonnan johdosta väärennetyksi todetun aitoustodistuksen pätevyyteen ei tavallisesti suojata yhteisön

oikeudessa, koska tämä sisältyy liikeriskiin (em. asia Van Gend & Loos ja Expedi-tiebedrijf Wim Bosman v. komissio, tuomion 17 kohta; em. asia Acampora, tuo-mion 8 kohta; em. asia Mecanarte, tuomion 24 kohta ja em. asia Pascoal & Filhos, tuomion 59 ja 60 kohta).

- 189 Esillä olevassa asiassa väärennökset eivät kuitenkaan olisi johtaneet Hilton-kiintiön huomattavaan ylittymiseen, ellei komissio olisi laiminlyönyt velvollisuuttaan seu-rata ja valvoa kiintiön soveltamista vuosina 1991 ja 1992. Näin ollen nämä väären-nökset, jotka sitä paitsi on toteutettu erittäin taitavasti, ylittivät kantajalle edellisessä kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti kuuluvan tavanomaisen liikeriskin.
- 190 Koska asetuksen N:o 1430/79 13 artikla on tarkoitettu sovellettavaksi, jos ne olo-suhteet, jotka kuvaavat taloudellisen toimijan ja hallintoelimen välistä suhdetta ovat sellaiset, ettei olisi kohtuullista antaa tämän toimijan kärsiä vahinkoa, jota hänelle ei tavallisesti olisi aiheutunut (em. asia Coopérative agricole d'approvisionnement des Avirons, tuomion 21 kohta), on katsottava, että kaiken edellä esitetyn perusteella esillä olevan asian olosuhteet ovat sellaiset, että tässä tapauksessa on kyse mainitussa säännöksessä tarkoitetusta erityistilanteesta ja että niiden vuoksi tuontitullin peruuttaminen on perusteltua.
- 191 Komissio on siten tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että laiminlyönnit kiintiön soveltamisen valvonnassa eivät missään tapauksessa voisi johtaa siihen, että käsillä olisi erityistilanne.

- 192 Edellä esitetyn vuoksi myös kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan rikkomista, on hyväksyttävä samaten kuin toinen kanneperuste.
- 193 Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava, eikä ole tarpeen ottaa kantaa neljänteen ja viidenteen kanneperusteeseen, jotka koskevat perusteluvollisuuden laiminlyöntiä ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Oikeudenkäyntikulut

- 194 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska kantaja on sitä vaatinut.
- 195 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella asiaan väliintulijana osallistunut Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kumotaan komission 20.12.1995 tekemä ja Saksan liittotasavallalle osoitama päätös, joka koskee hakemusta tuontitullien peruuttamiseksi.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Saggio

Vesterdorf

Moura Ramos

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä helmikuuta 1998.

H. Jung

A. Saggio

kirjaaja

presidentti